Duminică 14 Decembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 15 Decembrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

Marți 16 Decembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 17 Decembrie

19-21 Fanfară

Joi 18 Decembrie

18-19 Rugaciune cu fratii

Vineri 19 Decembrie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 20 Decembrie

10:30-12:30 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

VREMEA SCRIPTURII!

14 Decembrie	2 Cronici 16	Apocalipsa 5	Zaharia 1, Psalmii 119:145-176
15 Decembrie	2 Cronici 17	Apocalipsa 6	Zaharia 2, Psalmii 120-122
16 Decembrie	2 Cronici 18	Apocalipsa 7	Zaharia 3, Psalmii 123-125
17 Decembrie	2 Cronici 19-20	Apocalipsa 8	Zaharia 4, Psalmii 126-128
18 Decembrie	2 Cronici 21	Apocalipsa 9	Zaharia 5, Psalmii 129-131
19 Decembrie	2 Cronici 22-23	Apocalipsa 10	Zaharia 6, Psalmii 132-134
20 Decembrie	2 Cronici 24	Apocalipsa 11	Zaharia 7, Psalmii 135-136

ANUNȚURI

- Duminica viitoare, în cadrul serviciului divin de după-amiază, vom avea un botez nou-testamental. Dumnezeu să-i binecuvinteze pe cei care au pornit pe calea credinței.
- În data de 23 decembrie, ora 19, vom avea un serviciu divin în care ne vom bucura de slujire prin cântare, legat de sărbătoarea nașterii Domnului Isus.

Lazăr Luminița - 14.12
Motoi Ioan – 15.12
Oală Adrian – 16.12
Arcan Mihaela – 17.12
Bodale Tudorel – 17.12
Laza Maria – 18.12
Drăghia Iulia - 19.12
Handra Ana – 19.12

Ieslea este locul unde ne-am împrietenit cu îngerii, locul unde Cerul s-a coborât pe pământ să-și unească glasul cu pământenii în vederea închinării și cântării de laudă veșnice, în fața Mântuitorului. – S. Tulics

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **3** săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

O naștere întemnițată

14 Decembrie NR. *190*

Sărbătorile sunt memoriile noastre culminante.Ele cheamă la reanalizarea scopului vieții. Nașterea Mântuitorului, spun teologii, definește identitatea spirituală a ființei umane prin însăși nevoia imperioasă de a-I permite Pruncului divin să locuiască în inima omului. Rezultatul este restaurarea chipului lui Dumnezeu în om, scopul pentru care Isus a venit în lumea noastră, intersectând natura păcătoasă a omului cu natura Sa sfântă. Deși acest deziderat ceresc este recunoscut în mod festiv la fiecare sfârșit de decembrie, creștinii, în mare parte, recoltează un gol sufletesc imens prin inadecvarea față de Copilul Isus. Este un paradox care cere să fie descifrat.

La Oratoriul „Sfântul Iosif", din Montreal, este amenajat un stand dedicat nașterii Domnului. Pot fi văzute aici zeci de reprezentări, de diferite mărimi, din diferite materiale, în interpretări diferite și în maniere artistice captivante. Este un travaliu creator unic și impresionant. Artistic și declarativ, creștinătatea dorește să convingă în fiecare an că deschide cu reverență ușa staulului din Betleem pentru a saluta venirea pruncului Isus în lume și misiunea Sa de a aduce „pace pe pământ printre oamenii plăcuți Lui". Cu toate că lumea creștină decretează un timp special în care se oprește pentru aniversarea nașterii lui Isus, creștinii au tot mai puțin timp pentru nevoile lor sufletești și pentru nevoile altora. În ciuda eforturilor creatoare dedicate Solului venit cu o veste bună din cer, creația lui Dumnezeu – omul – este, pe zi ce trece, mai deteriorată și mai departe de original.

Mesajul spiritual al Crăciunului este acela că, așa cum a venit în staul, Isus trebuie să Se nască și în inimile oamenilor. Dar în realitate, potrivit Scripturii, inima rămâne „nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea" (Ieremia 17:9, Cornilescu). Mai mult chiar, inima „naște vânt" (vezi Isaia 26:18). Cauza eșecului spiritual este sărbătoarea de dragul sărbătorii. În orice Biserică creștină există invariabil acele momente de reflexie în care sunt admise câteva aspecte: reverența față de Pruncul Isus este tot mai formală; timpul rezervat sărbătorii e dedicat cu precădere omului însuși; creațiile religioase pe această temă sunt doar expresii ale afirmării umane, iar declararea unei intenții de schimbare prin locuirea lui Isus în inimă este o simplă afirmație a bunelor intenții fără putere. Centrarea pe Isus și contemplarea Lui sunt înlocuite de centrarea pe sărbătoare pentru propria plăcere. În inimile oamenilor se aud zăvoare grele trăgându-se și închizând Pruncul în iesle.

Cât de deschisă este oare inima mea față de Pruncul Isus de Sărbătoarea Lui în anul acesta?

George Uba

BETLEEM

"Slava lui Dumnezeu stă în ascunderea lucrurilor..."

Un orășel. Un orășel micuț, din îndepărtata Galilee. Un orășel ca multe altele din acea vreme. Fără rezonanță. Cândva fusese ceva. Fusese "cetatea lui David" - măreția poporului Israel. Dar acum,gloria de odinioară trecuse. Efes, Corint, Alexandria și Roma, erau nume mult mai cunoscute în întreaga lume. Și mult mai râvnite. Să fi fost cetățean al unui asemenea oraș însemna cu siguranță ceva! Însă numele acestui mic orășel din Galileea avea să fie mai târziu un punct de referință pentru istoria umanității.

O seară. O seară de neuitat pentru mulți după aceea. Însă avea să treacă mult timp până să devină de neuitat. Nu era altceva decât o seară obișnuită. Nu s-a întâmplat nimic deosebit în micul orășel. Cel puțin, așa au observat locuitorii lui. Desigur însă că nu era acolo și atunci niciun ochi avizat să observe ce avea să se întâmple.

Un copil. Un copil obișnuit. Ca mulți alții care se nășteau în acea vreme. Înfășurat în scutece. Însă nu într-un pătuț, cum te-ai fi așteptat poate, ci... într-o iesle. Între animale. Un copil ce s-a născut chiar în acea seară, obișnuită atunci, însă memorabilă după aceea. Un copil ce plângea, ce avea nevoie de hrană, ce avea nevoie de protecție... Doar un simplu copil... Și nimic mai mult (oare chiar așa să fi fost?!?).

Ceva neobișnuit? Nimic. Absolut nimic. Lumea mergea înainte, cu problemele ei, cu durerile ei, cu bucuriile ei, cu tot ce avea. Totul era la locul lui. Nimeni nu a băgat de seamă ce s-a întâmplat de fapt. Nimeni, nici chiar Maria, mama copilului, nu a înțeles pe deplin semnificația momentului. Doar îngerii din ceruri, care cântau slavă, și, desigur, El, Dumnezeu, Cel ce a creat toate lucrurile, știau ce avea să se întâmple - Dumnezeu să ia chip de om, să se limiteze la o biată ființă umană, pentru a-l întoarce pe om la Dumnezeu, pentru a readuce chipul lui Dumnezeu în om, pentru a reda adevăratul scop și țel al omenirii - acela de a-și cunoaște Dumnezeul.

Există o lecție pe care Betleemul, cu ieslea lui, ne-o oferă. Dincolo de tam-tam-ul lumii, de gălăgia fără sens pe care lumea o oferă; în ascuns, în liniște, în obișnuință, în lucrurile mici și aparent nesemnificative, există și se întâmplă adevăratele valori. Le căutăm în lucrurile mari, avem dorințe mari și încercăm să facem lucrări mari; dar nu, adevăratele valori încep de la lucrurile mici.

De la o iesle; de la un copil obișnuit; de la un orășel nesemnificativ. Sau, dacă ar fi să actualizăm - de la un mic timp de rugăciune, de la un simplu studiu al Cuvântului; de la un mic ajutor oferit cuiva, de la o mică renunțare de dragul altcuiva; de la un simplu sfat prietenesc care să întărească și să ridice, de la o simplă încurajare a unui om necăjit. Lucruri mici, nu-i așa? Dar fundamentale pentru El și pentru noi.

Dumnezeu, Împăratul suprem, a ales să vină în forma cea mai de jos pe care omenirea o poate oferi. Nu s-a născut într-un palat. Putea să o facă. Dar a ales să se nască într-o iesle, în mod obișnuit, ca toții oamenii - doar cunoscuții părinților să afle de aceasta. Ne-a oferit o lecție, o lecție de neuitat, pentru a ști că, oricât de sus am fi sau ne-am crede, trebuie să coborâm la nivelul celui de lângă noi, oricât de jos ar fi el. Și aceasta nu s-ar putea traduce decât printr-un singur cuvânt. - Smerenia.

LA STAULUL AMINTIRII...

Petru Dugulescu

Te-ai întrupat din Duh și din fecioară
Și ai venit la noi în chip smerit,
Tu cel etern trimis la noi să moară
Și să ne ia din timp spre infinit.

Te-au așezat în ieslea cea săraca
Și staulul umil ți-a fost sălaș
În noaptea cea cu ger și promoroacă
Nu se găsise nici un alt lăcaș.

Păstor să fii tu te-ai născut cu mieii
Ca jertfă între zecile de mii
Și-ai pribegit pe țărmul Galileii
S-aduni în turmă rătăciții fii.

Noi te-am primit cu rece sărutare
Și prin Irod te-am fi dorit ucis
Venisei să ne dai răscumpărare
Dar noi uitasem cum e-n Paradis.

Ne stăpânea teroarea și cu ura
Agonizau în suflet un suspin
Ai auzit ce nu vorbeam cu gura
Te-ai coborât ca să ne scapi de chin.

Copil duios și Împărat al slavei
Azi ne-amintim cât de greșiți am fost
Și ne plecăm să-ți mângâiem obrajii
Prin tine viața noastră are rost.

Fiul lui Iosif *D.C.*

Avem mai multe nume. Unele, numai de noi și Dumnezeu știute. Altele, numai de Dumnezeu. Unul cu care ne identificăm, fie că vrem, fie că nu. Dar mai există unele... Felul în care suntem văzuți de alții.

Iudeii cârteau împotriva Lui și ziceau: Oare nu este acesta fiul lui Iosif?
Precum Isus, suntem de cele mai multe ori considerați „fiul lui Iosif". Iar Iosif era dulgher. El nu putea reprezenta ceva. Era un om ca noi. Aceleași metehne, aceeași viață. Iosif, desigur, nu poate fi deosebit. Cum ar putea fi?
... se mirau de cuvintele de har care ieșeau din gura Lui și ziceau: Oare nu este acesta fiul lui Iosif?

Se mirau... Acest om simplu nu putea sta în fața celor învățați. El nu avea de unde să cunoască cele spuse. Nu avea studii, nu era ucenicul niciunui învățător. Nu putea avea nicio autoritate. Nu putea să fie mai mult decât se cunoștea. A avea tupeul de a spune că ceea ce toată lumea aștepta să se împlinească după promisiune era întruchipat în acest simplu om, în persoana unui fiu al lui Iosif, întrecea orice imaginație. Ei așteptau un rege, ori simplitatea nu este atributul regilor. Secolele au trecut, dar acest lucru se încăpățânează să rămână în mințile oamenilor. Totul e complicat după închipuirea noastră. E nevoie de podoabe pentru a fi nobil... E nevoie de aur. E nevoie de cantitate. Măreția divină nu este cantitativă. E vastitate. Ai sentimentul nesfârșirii. Însă o nesfârșire în care există viață... Țărmul mării în apus de soare ilustrează bine acest lucru. O nesfârșire scăldată-n spectrul unei lumini calde. Ai sentimentul că aici timpul a stat. Și mintea. Timpul..., mintea. Si pentru că de multe ori ne chinuim să găzduim prea mult timp (secole milenii), Eternitatea nu mai încape în noi.